

sloten opnieuw op de agenda. 'Den ongelukkigen toestand' waarin de sloot langs de Goudse Rijweg verkeerde, was volgens burgemeester Hoffmañ te wijten aan de bewoners zelf, zij verontreinigden de sloot met vuilnis en afvalwater. 'Het waterproject zal daarin later verbetering brengen', beloofde Hoffmañ, 'maar voor den oogenblik is bezwaarlijk iets aan de zaak te doen. Al konden zelfs al de slooten dadelijk uitgebaggerd worden, dan zouden zij drie weken later weder in denzelfden ongunstigen toestand verkeerden.' De gemeente kon de vervuiling natuurlijk bij verordening verbieden, 'maar om dat te controleren zouden voor de slooten alleen meer dan 300 agenten van politie noodig wezen.'¹²⁾

De naamgenoot van de burgemeester, wethouder Hoffmann, gaf een iets andere visie op de problemen. Het polderbestuur, dat jarenlang het schoonhouden van de sloten voor zijn rekening had genomen, ondervond al enige jaren moeilijkheden bij het inzamelen van de daarvoor vereiste gelden. Hoffmann vulde aan dat er evenwel ook mensen waren die het polderbestuur ervan beschuldigden 'die gelden in de zak te steken'. Het polderbestuur had daarop besloten het schoonhouden van de sloot langs de Goudse Rijweg geheel te staken. De overlast die daarvan het gevolg was, vormde de aanleiding voor enkele bewoners om zich tot het gemeentebestuur te wenden.¹³⁾

Het raadslid Van Rijckevorsel koos partij voor de polderstedelingen. Hij vond het onbillijk, 'dat de geheele stad voor rekening der gemeentekas schoon gehouden wordt, maar dat, zoodra men midden in de stad op dat ongelukkige terrein van den polder komt, dat dan het gemeene regt ophoudt en een exceptionele toestand in het leven geroepen wordt, niettegenstaande de bewoners van dien poldergrond trouwelijk in alle de lasten deelen, die op de ingezetenen van Rotterdam gelegd zijn.' Hoewel B&W er weinig voor voelde om de sloten te onderhouden, moest het de redelijkheid van dat standpunt erkennen. Het polderbestuur van Rubroek wilde niets meer met de zaak te maken hebben. Het stadsbestuur onderhandelde daarom met de 'aannemer van het reinhouden van de binnenwateren' over de uitdieping en het wekelijkse onderhoud van de sloot. Om deze gemeentelijke taakuitbreiding te bekostigen, overwoog B&W met de belanghebbenden een overeenkomst te sluiten 'tot het betalen van eenige vergoeding aan de Gemeente, even als dit vroeger door hen is geschied aan het polderbestuur'.¹⁴⁾

Vergelijkbare problemen speelden elders in de polderstad. In